

Det forholder sig jo – som Finansministeriets arbejdsgruppe også har skrevet i sin rapport – sådan, at al tale om liberalistiske løsninger, om frit marked, om konkurrence osv. er blålys, når vi taler om medicinpriser. Som der står i rapporten:

»... at de almindelige markedsmæssige vilkår på lægemiddelmarkedet ikke er tilstrækkelige til at sikre rimelige priser. Det skyldes bl.a., at en meget stor del af lægemidlerne indtager en faktisk monopolstilling, bl.a. fordi der som følge af patentregler ikke findes kopier.«

Og rapporten fortsætter:

»Uden priskontrol kan denne eneret til markedet udnyttes til monopolistisk prisfastsættelse. Derfor har næsten alle andre vesteuropæiske lande bortset fra Danmark indført en eller anden form for offentlig priskontrol.«

Men det skal vi altså ikke i Danmark. Her er det helt i orden at have et tårnhøjt niveau for medicinpriser, og at det offentlige pumper penge i virksomheder, der i forvejen tjener utrolig godt – hr. Keld Albrechtsen har allerede været inde på, at der tjenes fantastisk godt i medicinindustrien.

Sagen er jo, at medicinvirksomhedernes overskudsgrad er 3-4 gange større, end den er for almindelige virksomheder. Sagt med andre ord: Man tjener 3-4 gange så meget pr. investeret krone som i branchen generelt, fordi der er tale om monopolistisk prisfastsættelse, og fordi der i Danmark ikke er et politisk flertal, der ønsker at lave nogen som helst form for kontrol med priserne.

Fru Ester Larsen nævner apotekerne som en mulighed for at spare. I SF mener vi, det er væsentligt med et velfungerende apotekssystem af hensyn til en ordentlig rådgivning af patienterne.

Vi er noget rystede over den sundhedspolitik, som kommer til udtryk, når man taler om postordreekspektion, og vi er i øvrigt også sundhedspolitisk noget betænkelige – for ikke at sige meget – ved det forslag, som Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet har fremsat, om at gøre det muligt at reklamere i fjernsynet for håndkøbspræparater. Vi mener, der er tale om et sundhedspolitisk tiltag, som i virkeligheden forsvinder på baggrund af et ideologisk felttog for reklamer i fjernsynet, så vi giver ikke ret meget for den sundhedspolitik, der ligger hos de borgerlige partier, når det drejer sig om medicin.

Man kunne jo også sige til Venstre, at her var der endelig et område, hvor pengene fosser ud af statskassen, og en lejlighed til at gøre noget ved det. Men det er formentlig igen et slagord, der skal bruges uden reel vilje til handling, når endelig muligheden er der.

Til Fremskridtspartiet vil jeg sige: Liberalisering af apotekervæsenet? Jamen det er jo under en tredjedel af prisen, der ligger i apotekervæsenet! Dét, hvor pengene for alvor er at hente – og det fremgår af Finansministeriets arbejdsrapport – er i fabrikantledet, så kan man have nok så mange ideologisk begrundede ønsker om at komme efter apotekerne, men det har bare ingen realisme i sig. Hvis der for alvor skal ske en nedsættelse af medicinpriseniveauet i Danmark, så er det fabrikantledet, man skal have fat i.

Når hr. Jan Kørpe Christensen spørger om prisniveauet korrigeret efter købekraft, så vil jeg henvise til side 13 i den omtalte rapport. Dét er nemlig lavet en beregning, og den viser, at Danmark stadig væk, også når vi korrigerer for købekraft, ligger i den absolut øverste ende af prisniveauet i EU, så den går ikke.

Til hr. Keld Albrechtsen skal jeg sige, at når han mener, at det her forslag er udtryk for, at SF har mistet sin tillid til den kapitalistiske markedsøkonomi, så har han ganske ret, det har vi helt generelt, men vi har lige så lidt tillid til en centralistisk kommandoplanøkonomi.

Vi er faktisk det eneste socialistiske moderne parti, som går ind for en styret markedsøkonomi, hvor vi både kan have en overordnet samfundsmæssig styring af udviklingen, samtidig med at vi har en vis effektivitet i den daglige allokering af ressourcerne. Og vi vil meget gerne bidrage med et oplæg på det punkt i forhold til Enhedslisten.

Det ville også være nyttigt, når hr. Keld Albrechtsen fremhæver sit hverdagsmareridt omkring EU, en gang imellem at tjekke, om der er realiteter i sagen eller ej, og i det her tilfælde må vi sige, at det er altså mere et mareridt end en realitet for hr. Keld Albrechtsen, når han mener, der skulle være noget i EU-systemet, der er til hinder for at lave det.

Det fremgår jo netop ved, at langt de fleste andre EU-lande har lavet priskontrolsystemer, og at det mest effektive land, Frankrig, der som bekendt er medlem af EU og har været det temmelig længe, er helt nede på et indeks 62 i forhold til prisniveauet, hvor Danmark ligger på 133. Så det kan sagtens lade sig gøre at lave